

சினிமா

அருண்

அது ஒரு காலம்!

இலங்கையில் சினிமா இறக்குமதியை மட்டுப் படுத்திய ஸ்ரீமாவோவின் ஆட்சிக் காலம். பழைய தமிழ்நாட்டுத் திரைப்படங்களே தூசு தட்டப்பட்டு யாழ்ப்பாணத் திரையரங்குகள்-பொதுவாக இரண்டாம் தரத் திரையரங்குகள் எங்கும் காட்சிக்கு விடப்பட்டிருக்கும். தூசு தட்டுபவர்கள் வெகு விரைவாகத் தட்டியதாலோ என்னவோ ஒரு படமாளிகைக்கு வரிசையாக பல படங்கள் துரிதமாய் வந்து கொண்டிருக்கும். எதை வெண்திரையில் காட்டுவது என முதலாளிகள் திணறி, முடிவெடுக்கும் முன்பே வேறு படப்பெட்டிகள் அங்கு இறக்கப்பட்டிருக்கும். இதனால் ஒரு திரைப்படம் பல நாட்கள் 'நின்று' ஓடுவதில்லை. படமாளிகையை விட்டு விரைவாய் ஓடிவிடும். பத்திரிகையில் அறிவிக்கும் அவ

காசத்தின் முன்பே அவசரமாய் இது நடந்துவிடும். ஒரு படத்துக்கென்று போனால் அந்த 'றீலை' எடுத்துவிட்டு இன்னொன்றை மாட்டிவிட்டிருப்பார்கள். யாழ்ப்பாணத் துக்கு அப்பால் பிற ஊர்களில் இது கொஞ்சம் மந்த கதியில்தான் நடக்கும்.

சிவாஜி கணேசனின் 'மகாகவி காளிதாஸ்' சுவரொட்டியைக் கண்டதும் பார்க்கவேண்டுமென்று போக, யாழ்படமாளிகையின் அவசரத்தால் சந்தர்ப்பம் நழுவ, அது கோண்டாவிலுக்குச் சென்றதறிந்து துவி-சக்கரவண்டி உழக்கிச் சென்று படம் பார்க்க நேர்ந்தது. அங்கு தினசரி 4 காட்சிகள் என்பதில்லை. கமக் காரர்கள் தோட்டத்தில் இருந்து திரும்பி கால்-முகம்-மேல் கழுவி உண்ட பின் வருவதற்கு வசதியாக இரவுக்காட்சி மட்டும் போட்டார்கள். என்ன செய்யிறது,

வழி வேறில்லையே என்று போய்ப் பார்த்தால் சிவாஜி மட்டுமல்ல எல்லோருமே மங்கியிருந்தார்கள். இடைக்கிடை என்றில்லாமல் அடிக்கடி குழந்தைகள் புத்தகத்தில் கீறி வைப்பதுபோல் கீறல் விழுந்திருந்தது. அது மட்டுமல்ல மகாகவியின் பாடல்களை, காட்சிகளை எல்லாம் நறுக்கி 'எடிட்' பண்ணி ஒன்றரை மணித்தியாலத்தில் எம்மை வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார்கள். அப்போது இதற்கெல்லாம் காரணம் அந்த 'ஒப்பரேற்றர்' தான் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர் தான் போய் வேளைக்குப் படுக்கிறதுக்காக 'எங்களை ஏமாத்திப் போட்டான்' எனத் திட்டிக் கொண்டேன். பின்புதான் என் தவறு புரிந்தது. ஏனென்றால், திரைப்படச் சருள் என்பது மெல்லிய 'செலுலோயிட்' சருள். எப்போதும் அது மிகப்பிரகாசமான ஒளியையும், கரும் வெப்பத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு இயந்திரத்தில் ஓடுகிறது. இது எப்பவும் அறலாம்; கீறுப்படலாம்; கட்டாயம் மங்கும். பாவம் அந்த ஒப்பரேற்றர்; அவர் என்னதான் செய்வார். 'ஒப்பரேற்றரே என்னை மன்னியும்' என மீண்டும் இப்போது கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சிக்கல் புரிந்தபோது அறாத, கீறுப்படாத, மங்காத படச்சருளை நான்கண்டுபிடித்தாலென்ன என்று, ஒரு விஞ்ஞானியாகும் முனைப்புடன் யோசித்தேன். பிறகு படத்தை புத்தம் புதிதாய் பார்த்தால் இதெல்லாம் எதற்கு என்ற யோசனையுடன் விட்டுவிட்டேன். எனது வகுப்பில் படித்த ரூபன், சிவாஜியின் படம் வெளியானதும் பள்ளிக் கூடத்திற்கு மட்டம் போட்டுவிட்டு முதல்நாள் முதற் காட்சி பார்ப்பவன் என்பது தெரியவந்ததும், இப்படி நான் மட்டுமல்ல பலரும் விஞ்ஞானி ஆகும் சந்தர்ப்பத்தை கோட்டை விட்டிருப்பார்கள் என்பதும் பின்பு புரிய வந்தது. ஆனால் முதல் காட்சியில் இருக்கும் தல்லியம் அடுத்தடுத்தடுத்த காட்சிகளில் படிப்படியாகக் குறைகின்றது என்பது இன்றுவரை ரூபனுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. ஏனென்றால் அவன்தான் எப்போதுமே முதலில் முதல் காட்சி பார்ப்பவனாயிற்றே.

அப்படி முதல் காட்சி பார்க்கச் சென்று ராஜா தியேட்டரில் சிலர் கொட்டன்களால் அடி வாங்கினார்கள் என்றும்; வின்ஸர் தியேட்டரின் இரும்பு வேலியின் வேலில் குத்துப்பட்டு செத்தார்கள் என்றும் கேள்விப்பட, முதற் காட்சி ஆசையிலிருந்து நான் பின்வாங்கினேன். பின்பு காதல் கத்தரிக்காய் என்று வர, முன்பு கைவிட்டிருந்த விஞ்ஞானியாகும் பழைய யோச

னையை மீளப் பரிசீலிக்க நேரம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் நேரம் கிடைத்த எவரோ சிலர் முயன்று இவை எல்லாவற்றுக்கும் வழிவகைசெய்யும் 'டி-சினிமா' (d-cinema) என்கின்ற டிஜிற்றல் சினிமாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை 'e-சினிமா' (e-cinema) என்றும் இலத்திரனியல் சினிமா என்றும் கூறுகிறார்கள். அது என்ன டிஜிற்றல் சினிமா?

அண்மையில் வெளிவந்த 'மும்பாய் எக்ஸ்பிரஸ்' படம் டிஜிற்றல் தொழில்நுட்பத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது எனப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டபோது, டிஜிற்றல் தொழில்நுட்பத்துக்குத் தரமுயர்த்தப்பட்ட திரையரங்குகளிலேயே அது காண்பிக்கப்படவும் முடியுமெனக் கூறப்பட்டது. அப்போதும் 'அதென்ன டிஜிற்றல் திரைப்படம்?' எனத் தமிழ் சினிமா ரசிகர்களிடையே கேள்வியும் எழுந்தது.

டிஜிற்றல் தொழில்நுட்பம் தமிழ் சினிமாவில் முன்பே பி.சி. ஸ்ரீராமின் 'வானம் வசப்படும்' படத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எஸ். ஏ. சந்திரசேகரின் 'முத்தம்' படமும் ஏ. ஜே. முருகனின் 'மன்மதன்' படமும் டிஜிற்றல் தொழில்நுட்பத்தில் தயாரிக்கப்பட்டவையே. இருந்தும் இவை எல்லாம் வழமையான படச்சருளிலேயே வெளிவந்தன. ஏனெனில் திரையரங்குகள் டிஜிற்ற

றலில் படம் காட்டும் வகைக்கு தரம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் படமானது டிஜிற்றலாய் காட்டவும் பட்டாலே அது பூரணமான டிஜிற்றல் திரைப்படம்.

அது சரி! அது என்ன டிஜிற்றல் சினிமா? பதுங்கிய கோழியைப் புகுந்து பிடிக்காமல் பற்றையைச் சுற்றி அடிக்கிறீர் என நீங்கள் கேட்பது விளங்குகிறது. பொத்தம்பொதுவாக ஒருசொல்லில் சொல்லப்போனால் இது 'கொம்பியூட்டர்-நுட்பவியல் சினிமா'. விலா வாரியாக தொழில்நுட்பத்தைச் சொல்லப்போனால் நீண்டுவிடும். அதனால் செயற்பாட்டைக் கூறி விளங்கப் படுத்தினால் போதும் என நினைக்கிறேன்.

காலாகாலமாக திரைப்படத்துறை பல மாற்றங்களைக் கைக்கொண்டு வளர்ந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் ஓரிரு நிமிடத் துண்டுக் காட்சிகளாக, 35 மிமீ ஊமைப்படங்களாக, கறுப்பு-வெள்ளையாக ஆரம்பித்து, மௌனமான கதைப்படங்களாகி, பின்னர் பேசும் படமாகி, அதுவே வர்ணப்படமாகி 70 மிமீ படமாக, 'சினிமா ஸ்கோப்' படமாகி அது ஸ்ரீரியோவில், பின் டொல். பி. டி. ரி. எஸ்., ஐ-மக்ஸ் எனவாகி சினிமா வளர்ந்திருக்கிறது. தோமஸ் அல்வா எடிசனின் முயற்சியிலிருந்து இன்றுவரை நாங்கள் பார்க்கும் திரைப்படங்கள் வரை செலுலோயிட் பிளாஸ்டிக் படச்சுருள் களிலேயே வெளிவந்திருக்கின்றன. அது மாறவில்லை. அதேபோல் படங்காட்டும் கருவியான 'புரொஜெக்டரும்' படமாய் விம்பம் தாங்கும் வெள்ளைத் திரையும் லூமியர் சகோதரர்கள் ஆரம்பித்து வைத்ததிலிருந்து இன்று வரை மாறாது இருக்கின்றது.

'மகாகவி காளிதாஸ்' படத்தில் விழுந்த கீறல் களும், அறுந்து போய் ஓட்டியதும், மங்கியதும் அந்தத் திரையாலோ புரொஜெக்டராலோ வந்ததல்ல, எல்லாம் அந்த செலுலோயிட் படச்சுருளால்தான். DVD தொழில் நுட்பத்திற்கு மாற்றினால் என்ன? - மாற்றினார்கள். அதுவே e-சினிமாவின் பிள்ளையார்சுழி. அதாவது e-சினிமாவில் படச்சுருள் தேவையில்லாது போகிறது. கீறல்கள், அறுதல், மங்கல், ஏன் ஒப்பரேற்றரின் எட்டிங்கூட இல்லாமல் போகிறது. அப்பாடா! அதுதான் டிஜிற்றல் திரைப்படம்.

டிஜிற்றல் திரைப்படமானது வழமையான செலுலோயிட்-படச்சுருளில் படமாக்கப்படுவது மில்லை. படச்சுருளில் தொகுத்து அதில் பேச்சு, பின்னணி ஒலி, பின்னணி இசை சேர்க்கப்படுவதுமில்லை. 'பிலிம்' எனும் படச்சுருளில் வெளிவருவதுமில்லை என இலகுவாகச் சொல்லிவிடலாம். படச்சுருள் இல்லாவிடில், எதில் படம் பிடிப்பார்கள்? எதை வைத்து படம் காட்டுவார்கள்? எனக் கேள்விகள் எழும். அதற்கு டிஜிற்றல்-ரேப் (digital tape) அல்லது டிவிடி-ரொம் (DVD ROM) எனப்படும் கூறமுடியும். அடுத்து வழமையான திரைப்படம்போல இது அகன்ற திரையில் விழுமா எனக் கேள்வி எழும். ஒம், சரியான புரொஜெக்டர் இருந்தால் அகன்ற திரையில் துல்லிய ஒளி, ஒலியுடன் திரைப்படம் காட்ட முடியும். இதற்குத் தேவை ஒரு டிஜிற்றல் திரையரங்கு. இது கனடாவில்கூட மிக அரிது.

ரொறொன்றோ படமாளிகையில் 'மெதுவாக உன்னைத் தொட்டு' திரைப்படம் காட்டப்பட்டபோது, வழமைபோல் திரையரங்கின் பின்புறம் இருக்கும் புரொஜெக்டரில் இருந்து படம் காட்டாமல் நடுவில் ஒரு உயர்ந்த குத்தி வைத்து அதன்மேல் புரொஜெக்டரை வைத்துப் படம் காட்டினார்கள். இதனைப் பார்த்ததும் முன்னொரு காலத்தில் ஊரூராய் இலங்கை அரசு படக் கூட்டுத்தாபனம் காட்டிய விவரணப்படக் காட்சியும் 'சன்லைற்' விளம்பரப் படக்காட்சியும் ஞாபகத்தில் வந்தது தவிர்க்க முடியாததுதான். இதனை ஊகித்தோ என்னவோ, இதை மறைப்பதற்காக ஆட்கள் வந்தமரும் முன்பே படமாளிகையை இருட்டாக்கி விட்டிருந்தனர். உள்ளே சென்றவர்கள் இருட்டில் தட்டுத் தடுமாரியே இருக்கைகளைத் தேடிப் பிடிக்க வேண்டியிருந்தது.

'பிலிம்' இல் படம் காட்டாமல் இதென்ன வீடியோ விலா காட்டுகிறார்கள் எனப் பலரும் ஏளனமாகப் பார்த்திருப்பார்கள். சிலர் இது பற்றிக் கேட்டதற்கு, அமைப்பாளரில் ஒருவர் இத்திரையரங்கில் டிஜிற்றல் தொழில்நுட்ப வசதியில்லை எனக்கூறவும் 'இவர் சுத்துகிறார்' என நமட்டுச்சிரிப்புடன் அவர்கள் சென்றதைக் காணமுடிந்தது. உண்மையில் ஏளனமாகவும் நமட்டுச் சிரிப்புடனும் பார்த்தவர்கள்தான் பரிதாபத்துக்குரியவர்கள். புதிய தொழில்நுட்பத்தைப்பற்றி செவி வழியேனும் அறிந்திராதவர்கள் அவர்கள் தான். உண்மையில் இத்திரைப்படம் டிஜிற்றலில் படமாக்கப்பட்டு, டிஜிற்றலில் தொகுத்து டிஜிற்றலில் இசை சேர்க்கப்பட்டு, டிஜிற்றலில் அகலத்திரையில் படங் காட்டப்பட்டு - முழு டிஜிற்றலில் வெளிவந்த கனேடித் தமிழ்த் திரைப்படம் இதுவாகும். உண்மையில் அந்தத் திரையரங்கு மட்டுமல்ல, இங்கு டிஜிற்றல் படக்காட்சிக்கு தயார்ப்படுத்தப்பட்ட திரையரங்குகள் மிகமிகக் குறைவே. இதன்பின் ஒன்றாறியோ விஞ்ஞான மையத்தில் முருகனின் 'சுகம் சுகமே' திரைப்படம் காட்டப்பட்டபோது அதனைப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என நம்புகிறேன்.

உலகளவிலேயே இப்போதைக்கு 650 திரையரங்குகளே தயார் நிலையிலுள்ளன. பல நாடுகளிலும் இப்புதிய தொழில்நுட்பப் படங்களான டிஜிற்றல் படங்களைக் காட்டுவதற்காகத் திரையரங்குகளைத் தரமுயர்த்த முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. இந்தியாவில் 'சத்தியம் திரையரங்கு'தான் முதல் டிஜிற்றல் திரையரங்கு. 'மும்பை எக்ஸ்பிரஸ்' அங்கு மட்டுமே டிஜிற்றலில் காண்பிக்கப்படும் எனக் கூறியபோது, 'அதென்ன டிஜிற்றல் படம்?' என பாமரர்களிடையேயும் கேள்வி எழுந்தது. ஆனால் இந்நிலைமை படிப்படியாக மாறி வருகின்றதைக் காண முடிகிறது.

ஜோர்ஜ் லூக்காசிள் 'ஸ்ரார் வோர்ஸ் (I)' முதன் முதலில் டிஜிற்றலில் படமாக்கப்பட்டது. சிறப்புக் காட்சி வெளிப்பாட்டு (special effect) உத்திக்காக லூக்காஸ் டிஜிற்றலை நாடினார். ஆனால் செவ்வோய்ட் படமாகவே 1997இல் இது வெளிவந்தது. ஆனால் 2002இல் வெளியான இவரது 'ஸ்ரார் வோர்ஸ் (II)' முழுநீள முழு-டிஜிற்றல் படமாகும். 1997இல் மதிவாசன் 'எங்கோ தொலைவில்' திரைப்படத்தை முதன்முதலில் டிஜிற்றலில் தயாரித்திருந்தார். அதைத் தொடர்ந்து இங்கு தயாரிக்கப்படும் எல்லாமே டி-படங்களே.

e-சினிமாவில் படங்கள் படச்சுருளில் காட்டப் படுவதற்கு நிகரான துல்லியத்துடன் இருக்கின்றதா எனக் கேட்கையில் சற்று நிதானமாகத்தான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக, இரண்டு விடயங்கள் நோக்கப்பட வேண்டும். ஒன்று படமாக்கப்

படுவதன் துல்லியம், மற்றையது படங்காட்டப்படும் துல்லியம். படமாக்கப்படுவது HD (High Definition) வரை வளர்ந்திருக்கிறது. 'பிலிம்'இல் பதியப்படும் நிறத்தைவிட 3 மடங்கு அதிகமான செறிவில் படமாக்கலாம். இருட்டையும் படம் பிடிக்கும் துல்லியம் பிலிமை விட உயர்ந்திருக்கிறது. படம் காட்டப்படும்போது படச்சுருளில் முதலாவது காட்சியில் காணும் துல்லியத்துக்கு இன்னும் டிஜிற்றல் படத்தின் துல்லியம் வரவில்லை. வரும் என்பதுதான் நம்பிக்கை. இப்போதுள்ள DLP தொழில்நுட்ப புரொஜெக்டர் ஐந்தாம் நாள் காட்சியில் பிலிம் வெளிப்படுத்தும் துல்லியத்திற்கு இணையாக இருக்கிறது. இதனை இன்னும் முன்னேற்றுவதற்குப் பல நிறுவனங்கள் முயன்றுகொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் இத் தொழில்நுட்பம் உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்குக் காரணங்கள் இல்லாமலில்லை.

e-சினிமா படச்சுருளை விடச் செலவு குறைந்தது. படமெடுத்துக் கழுவ அனுப்பி எடுக்கும் நேர விரயம் தவிர்க்கப்பட்டு, படம் எடுக்கும்போதே சரி-பிழைகளை உடனுக்குடன் கண்டுகொள்ளும் வசதியும், நிறத்துக்கு இரசாயனத்தை நம்பியிராத தன்மையும், எந்த விதமான தந்திரக்காட்சியையும் உருவாக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையும் e-சினிமாவில் உண்டு. பிறநாடுகளுக்கு, பல்வேறு திரையரங்குகளுக்கு அனுப்பப்படவெனப் பல பிரதிகள் எடுக்கவேண்டிய தேவையும்; விமானத்திலும் கப்பலிலும் பாரவண்டிகளிலும் அனுப்பவேண்டிய தேவையும் செலவும் பாரம்பரிய பிலிம் முறைக்கு அவசியமாகிறது.

ஆனால் e-சினிமா இன்ற நெற்றில் கூட அனுப்பி வைக்கக்கூடிய அளவில் செலவிலும் துரிதத்திலும் சிக்கனமானதாக இருக்கின்றது. ஒரு பிரதியிலிருந்து ஒரேநேரத்தில் பல படமாளிகைகளில் படம் காட்டப்படக்கூடிய வகையில் வசதியானதாக இருக்கின்றது. இடையில் காட்டப்பட வேண்டிய விளம்பரப் படங்களைக்கூட எந்த நேரத்திலும் நீக்கவோ செருகவோ கூடியதாகவும் e-சினிமாவில் வசதி இருக்கின்றது. உலகக்கோப்பைப் போட்டிகளின் நேரடிக்காட்சிகளைக்கூட e-சினிமாவில் பார்க்க முடியும். கனடாவில் இருந்துகொண்டே இலங்கையில் படம் காட்ட முடியும். அதனால்தான் இன்று உலகம் முழுவதும் படிப்படியாக e-சினிமாவுக்கான ஆயத்தங்கள் சிறுகச்சிறுக நடந்து வருகின்றன. 'செவ்வோய்ட்' படங்கள் இல்லாது போய் 'டிஜிற்றல் தொழில்நுட்பப் படமாக வரத் தொடங்கியுள்ளன. சொல்லப் போனால் சிறுகச்சிறுக படச்சுருளின் சகாப்தம் முடிவுக்கு வர உள்ளது எனலாம்.

தென்னிந்தியப் படங்களும் இப்பாறையில் இறங்குகின்றன. இதன் முன்னோடியாக சேரனின் 'தவமாய் தவமிருந்து' காலடி எடுத்து வைத்துள்ளது. கனேடியத் தமிழ்ப் படங்களும் இதே வழியிலேயே செல்ல

முனைப்புடனான. சர்வதேசரீதியில் முதன்முதலாக வெளியிடப்பட்ட இந்தியப் படமான 'குரு' படத்தின் வெளியீடு அண்மையில் ரொறன்ரோவில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டபோது e-சினிமாவாகவே வெளியிடப் பட்டிருந்தது.

e-சினிமாவில் படம் எடுக்கும்செலவு குறைவு. ஆனால் படம் காட்டியின் (projector) செலவு தற்போது அதிகமாக இருப்பதால் திரையரங்குகளைத் தரமுயர்த்துவதற்கான செலவு அதிகமாக இருக்கின்றது. எனினும் டோக்கியோவில் 2000ம் ஆண்டில் முழு டிஜிற்றல் திரையரங்கு நிர்மாணிக்கப்பட்ட பின்னர் உலகம் முழுவதும் பாரம்பரியத் திரையரங்குகள் படிப்படியாக டிஜிற்றல் திரையரங்குகளாக மாறி வருகின்றதென்பதை டிஜிற்றல் திரைப்படம் மீதான நம்பிக்கை வலுக்கிறாக ஏற்கலாம்.

e-சினிமாவின் பலமாக இருப்பது ஒலியமைப்பு. ஏனெனில் டிஜிற்றல் ஒலிகளை இதில் மிக இலகுவில் இணைத்திடும் வசதியாகும். இதனால் DTS சூழ்-ஒலியமைப்பை வெகு இலகுவாகப் பொருத்தமுடியும். ஜோர்ஜ் லூக்காஸின் THX சூழ்-ஒலியமைப்பையும் சேர்த்திடலாம். அதுமட்டுமல்லாது இலகுவாக மொழிமாற்றமும் செய்திட முடியும். தமிழ்ப் படங்களை வேற்று மொழி பேசும் படங்களாக இலகுவாக மாற்றிடலாம். பின்னணி இசை, பின்னணிக்குரல் சேர்ப்பதும் கூட இலகுவானதே. அது போன்றே காட்சிகளைச் செருகுவதும் இலகுவாகவே முடியும். மேலும் சில காட்சிகளில் நடிகர்களின் நிறங்களைக் கூட மாற்றிட முடியும். இதனால்தான் 'சிவாஜி' படத்தில் வெள்ளை நிற ரஜினியைப் பார்க்க முடிந்தது. பழைய

கறுப்பு-வெள்ளை ஹிந்தி 'தேவதாஸ்' படத்தையும் நிறம் தீட்டி வர்ணப்படமாக மாற்றும் வேலையையும் e-சினிமா தொழில்நுட்ப வசதி மூலந்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

e-சினிமாவின் இன்னொரு வசதி என்னவென்றால், SFX எனும் சிறப்புக் காட்சி வெளிப்பாட்டு (special effect) உத்திகளை சேர்க்க முடிவது. விரும்பும் தந்திரக் காட்சிகளை உருவாக்கும் வகையில் பல மென்பொருள்கள் இருக்கின்றன. தேவையேற்படின் மென்பொருள்களை எழுதவும் முடியும். இப்போது வெளியாகும் பாரம்பரிய படச்சுருள் படங்களுக்கான SFX e-சினிமாவில் செய்தே மீளவும் படச்சுருளில் மாற்றியிருக்கிறார்கள். 'ஜீன்ஸ்' படத்தில் ஷங்கர் செய்ததும் அதுவே. இதேவழியில் இன்னும் மேலே போய் முப்பரிமாணப் படங்களும் தயாரிக்க முனைகிறார்கள். இதன் முன்னோடியாக நோர்வேயில் முப்பரிமாண விளம்பரப் படமும் எடுத்துள்ளார்கள். இதனால் காலப்போக்கில் முழுநீள முப்பரிமாணப் படங்களும் வர வாய்ப்பிருக்கிறது. இதற்காகத் திரைகூட மாற்றப்பட வேண்டியிருக்கும்.

படச்சுருளின் தேவை இல்லாது போய் விட்டது. வெள்ளைத் திரையின் தேவையும் இல்லாது போய் கண்ணாடித் திரை வரலாம். படம் காட்டியின் தேவை கூட இல்லாது போகலாம். e-சினிமாவின் வளர்ச்சியில் எதுவும் இல்லாது போகலாம். ஆனால் சினிமா மட்டும் என்றென்றும் இருக்கும்.

இது எப்போதோ வந்திருந்தால் 'மகாகவி காளிதாஸ்' படத்தை அரைகுறையாகப் பார்த்த துர்ப்பாக்கியம் எனக்கு நேர்ந்திருக்காது. நான் இதை எழுத நேர்ந்துமிருக்காது. ஆனாலும் என்ன இப்போதாவது வந்துவிட்டதே. பென்சில், பேனா போன்று எவருக்கும் இலகுவில் கிடைப்பதுபோல் சினிமா இருந்தால் அது தன் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துவிட்டது என்று கருதிக்கொள்ளலாம். அப்போதுதான் சாதாரண மனிதனின் கருத்துக்கூட சினிமா ஏறமுடியும்.

அந்த வகையில் e-சினிமா ஈழத்துத் தமிழர்களுக்கு, குறிப்பாக புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கு, வரப் பிரசாதமாக அமைகிறது. எமக்கென்றோர் சினிமாவை உருவாக்கும் கனவுகளோடிருந்த எமக்கு ஆதரவு, பொருளாதாரம், அரசியல், கிணற்றுத் தவளைத்தனம், சினிமாத் தீண்டாமை எனப் பல முட்டுக்கட்டைகள் இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் புலம்பெயர்ந்தபோது பலதும் எம்மைவிட்டுப் பெயர்ந்து விட்டதுடன் புதிய தொழில்நுட்பம் எமக்குக் கைகொடுக்கத் தயாராக இருக்கின்றது. இந்தத் தொழில்நுட்பங்களைத் தெரிந்துகொண்டால் எமது கனவுகளும் ஒருநாள் மெய்ப்படும். எமக்கான சினிமாவை நாங்கள் உருவாக்குவோம் என நம்பலாம்.